

نهی از حمل سلاح جز در مواقع ضرورت

حضرت بهاءالله:

۱ - " حَرَمَ عَلَیْكُمْ حَمَلَ آلَاتِ الْحَرْبِ إِلَّا حَیْنَ الضَّرُورَةِ " (کتاب اقدس - بند ۱۵۹)

بیت العدل:

۱ - " جمال مبارک حکم کتاب مبارک بیان را در تحریم حمل اسلحه جز در موقع ضرورت تأیید فرموده‌اند . در باره اینکه تحت چه شرایطی حمل اسلحه برای افراد ضروری است ، حضرت عبدالبهاء در خطابی به یکی از یاران حمل اسلحه را برای دفاع از نفس در مواقع خطر جایز دانسته‌اند . حضرت ولیّ امرالله در توقیعی که حسب الامر مبارک تحریر یافته می‌فرمایند که در احیان بروز وقایع اضطراری و هنگامی که هیچ نوع مرجع قانونی برای داد خواهی وجود ندارد ، افراد احبّاء مجازند از خود دفاع نمایند . موارد دیگری نیز وجود دارد که استفاده از اسلحه ضروری و موجه است . مثلاً در ممالکی که مردم برای تأمین غذا و لباس شکار می‌نمایند ، یا در ورزشهایی از قبیل نشانه زنی و تیر و کمان و شمشیربازی . اما از لحاظ هیأت اجتماعیّه امنیّت عمومی که از تشریک مساعی قاطبه دول و ملل حاصل می‌شود از اصولی است که در الواح جمال اقدس ابھی مذکور (* منتخبات آثار حضرت بهاءالله) * ، فقره ۱۱۷) و در توایع حضرت ولیّ امرالله (* نظم بدیع جهانی حضرت بهاءالله) * تفصیل و تشریح گشته است لذا اصل حرمت حمل آلات حرب مستلزم آن نیست که قوه جبریّه به کار نرود بلکه نظامی را ارائه می‌دهد که در آن قدرت ، خادم عدل و مقتضی ایجاد یک نیروی بین المللی جهت حفظ وحدت اصلیه ملل عالم است . حضرت بهاءالله در لوح بشارات نوید می‌دهند که سلاح عالم به اصلاح تبدیل شود و فساد و جدال از ما بین عباد مرتفع گردد . حضرت بهاءالله در همان لوح اهمیت معاشرت با جمیع احزاب را در کمال روح و ریحان تأکید و می‌فرمایند : بشارت اول که از امّ الکتاب در این ظهور اعظم به جمیع اهل عالم عنایت شد محو حکم جهاد است از کتاب " (کتاب اقدس - شرح ۱۷۳)